

## II Księga Królewska

### Rozdział 12

1. Joasz, kiedy dostał panowania, miał siedem lat. 2. Joasz objął rządy siódmego roku Jehu i panował w Jeruszałaim czterdzieści lat; a imię jego matki to Cibeja, z Beer–Szeby. 3. Joasz uczynił po wszystkie swoje dni to, co było prawe w oczach WIEKUISTEGO, bowiem uczył go kapłan Jehojada. 4. Tylko nie zostały zniesione wyżyny; lud wciąż jeszcze kadził i ofiarowywał na tych wyżynach. 5. Joasz powiedział też do kapłanów: Wszelkie poświęcone pieniądze, składane w Przybytku WIEKUISTEGO; pieniądze tych, co przychodzą do spisu, pieniądze z oceny osób oraz wszelkie pieniądze, które ktoś dobrowolnie zaofiaruje, składając je w Przybytku WIEKUISTEGO – 6. te zabiorą sobie kapłani, każdy od swojego znajomego; lecz za to naprawią uszkodzenia Przybytku; wszędzie, gdzie się pokaże uszkodzenie. 7. A gdy dwudziestego trzeciego roku króla Joasza, kapłani wciąż jeszcze nie naprawiali uszkodzeń Przybytku, 8. król Joasz wezwał kapłana Jehojadę oraz innych kapłanów i do nich powiedział: Czemu nie naprawiacie uszkodzeń Przybytku? Odtąd nie pobierajcie pieniędzy od waszych znajomych; chyba, że będziecie je oddawali na naprawę uszkodzeń Przybytku. 9. Jednak kapłani postanowili, że nie będą pobierali pieniędzy od ludu, zatem nie naprawiali uszkodzeń Przybytku. 10. Dlatego kapłan Jehojada przygotował skrzynię, zrobił w jej wieku otwór i umieścił ją przy ofiarnicy, po prawej stronie. I gdy ktoś wchodził do Przybytku WIEKUISTEGO, kapłani, którzy trzymali straż u progu, kładli tam wszystkie pieniądze wnoszone do Przybytku WIEKUISTEGO. 11. A kiedy uważali, że w skrzyni jest dużo pieniędzy, wtedy przychodził królewski kanclerz oraz najwyższy kapłan oraz zawiązywali je w workach, uprzednio przeliczywszy pieniądze znajdujące się w Przybytku WIEKUISTEGO. 12. I te odliczone pieniądze oddawali w ręce zarządzających robotą; tych, co byli ustanowieni w Przybytku WIEKUISTEGO; a ci je rozdawali cieślom i budowniczym, którzy pracowali w Przybytku WIEKUISTEGO: 13. Murarzom, kamieniarzom, na zakup budulca oraz ciosanego kamienia do naprawy uszkodzeń w Przybytku WIEKUISTEGO; w ogóle na wszystko, co wydawano na Przybytek, w celu jego konserwacji. 14. Jednak z pieniędzy, które przynoszono do Przybytku WIEKUISTEGO, nie sporządzono srebrnych miednic, szczypiec, kropielnic, trąb oraz innych srebrnych, czy złotych naczyń do Przybytku WIEKUISTEGO. 15. Tylko oddawano je rzemieślnikom, aby utrzymywali Przybytek WIEKUISTEGO. 16. Nie obliczano się też z ludźmi, w których ręce powierzano pieniądze, aby je oddawali rzemieślnikom, ponieważ postępowali rzetelnie. 17. A pieniądze za ofiary pokutne oraz pieniądze za ofiary zagrzeszne nie były wnoszone do Przybytku WIEKUISTEGO; dostawały się kapłanom. 18. Wtedy nadciągnął król aramejski Hazael, uderzył na Gat oraz je zdobył. Ale kiedy Hazael zwrócił swoje oblicze, by uderzyć przeciw Jeruszałaim, 19. król judzki Joasz wziął wszystkie poświęcone dary, które poświęcili jego przodkowie, królowie judzcy Jozafat, Joram i Achazja, a także swoje własne poświęcone dary, oraz wszystko złoto znajdujące się w skarbcach Przybytku WIEKUISTEGO i królewskiego pałacu, po czym

przesłał je królowi aramejskiemu Hazaelowi. Zatem odszedł od Jeruszałaim. **20.** A co do innych spraw Joasza i wszystkiego, czego dokonał, przecież to spisano w Księdze Dziejów Królów Judzkich. **21.** Ale powstałi jego słudzy, uknuli spisek oraz zamordowali Joasza w Bet–Millo, które leży przy zejściu do Silla. **22.** Zranili go na śmierć: Jozachar, syn Szimeata i Jehozabad, syn Szommer. Zatem go pochowano przy jego przodkach w mieście Dawida. A rządy zamiast niego, objął jego syn Amacjasz.

## **Nowa Biblia Gdańska**

przekład

**Śląskiego Towarzystwa Biblijnego**

2012